

Nattens Väv

Siebenbürgen

Stilla bryter vågor
Sönder den solnedgång
Vilket banar fram ett slut
För dagens sista ljus

Skepnader i mörkret
Sakta stiger fram
Ylar imot Månen
Som tar dom i sin famn

Skuggor växer långa
Likt nattens egen väv
Jagar genom skogar
Tills dagen åter gryr

Solens första strålar
Skänker åter frid
Åt det liv som varit
Och som komma skall

Men denna falska illusion
Om ljusets makt är kort
Ty när kvällen nalkas
Blir mörkret åter fött